2024/1441

21.5.2024.

DELEGIRANA ODLUKA KOMISIJE (EU) 2024/1441

od 11. ožujka 2024.

o dopuni Direktive (EU) 2020/2184 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem metodologije za mjerenje mikroplastike u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2024) 1459)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu (EU) 2020/2184 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju ([1]), a posebno njezin članak 13. stavak 6.,

budući da:

(1) Opće je poznato da ispuštanje plastike u okoliš i njezina fragmentacija dovode do sveprisutnosti sitnih fragmenata polimera, koji su netopljivi u vodi i vrlo se sporo razgrađuju, a živi ih organizmi lako mogu progutati.

(2) Te male čestice plastike, koje se obično nazivaju mikroplastikom, nisu raširene samo u okolišu, već su pronađene i u hrani i vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju te ih ljudi mogu progutati. Mogući učinci progutane mikroplastike na zdravlje ljudi izazivaju zabrinutost, no trenutačni podaci o tom pitanju pružaju tek ograničene uvjerljive znanstvene dokaze o štetnim učincima mikroplastike na zdravlje ljudi, i to zbog znatne ograničenosti dostupnih informacija o biološkim učincima i izloženosti mikroplastici.

(3) Mikroplastika je vrlo heterogena jer ima vrlo raznolike dimenzije, sastav i oblik, može se sastojati od jednog ili više polimera, može sadržavati aditive, a na njezina fizikalno-kemijska svojstva utječe povijest razgradnje. Zbog te su raznolikosti otkrivanje, identifikacija i kvantifikacija mikroplastike vrlo složeni.

(4) Kad je riječ o izloženosti mikroplastici, potrebno je bolje razumjeti pojavu mikroplastike u cijelom lancu opskrbe vodom namijenjenom za ljudsku potrošnju, i to primjenom metoda za osiguravanje kvalitete i usklađenih kriterija za izvješćivanje, te utvrditi koncentraciju, oblik, veličinu i sastav mikroplastike.

(5) Člankom 13. stavkom 6. Direktive (EU) 2020/2184 Komisiju se ovlašćuje za donošenje metodologije za mjerenje mikroplastike s ciljem njezina uvrštavanja na popis za praćenje iz članka 13. stavka 8. te direktive nakon što se ispune uvjeti utvrđeni u toj odredbi. U skladu s člankom 13. stavkom 8. petim podstavkom Direktive (EU) 2020/2184 države članice trebaju pratiti tvari koje su uvrštene na popis za praćenje.

(6) Komisija je preispitala objavljene studije u kojima se izvješćuje o mjerenju mikroplastike u vodi za piće kako bi utvrdila: 1. metode primijenjene za odvajanje i prikupljanje mikroplastike iz uzoraka vode za piće; 2. analitičke tehnike primijenjene za identifikaciju i kvantifikaciju mikroplastike u prikupljenim uzorcima; 3. mogućnosti i ograničenja primijenjenih analitičkih tehnika; te 4. količine, veličinu, sastav i oblik mikroplastike pronađene u prikupljenim uzorcima kako bi se odredila najprimjerenija analitička tehnika.

([1]) SL L 435, 23.12.2020., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj.

(7) Prijavljene analitičke tehnike pripadale su dvjema kategorijama: 1. metodama infracrvene (IR) ili Ramanove optičke mikrospektroskopije, kojima se može utvrditi vrsta polimera u pojedinačnim česticama i pružiti informacije o njegovoj veličini i obliku, te 2. termoanalitičkim metodama, kojima se mogu identificirati polimeri sadržani u uzorku i kvantificirati ukupna masa svake vrste polimera. U slučaju metoda infracrvene (IR) ili Ramanove optičke mikrospektroskopije, za identifikaciju sastava polimera potrebno je usporediti spektre čestica sa zbirkom spektara poznatih polimera. Najmanja veličina čestica koja se može detektirati, a i dalje omogućuje identifikaciju polimera ovisi o metodama (IR ili Ramanova) i upotrijebljenom instrumentu. U slučaju termoanalitičkih metoda, za identifikaciju sastava polimera potrebno je usporediti proizvode njihove termalne razgradnje sa zbirkom masenih spektara proizvoda dobivenih pirolizom poznatih polimera. Za kvantifikaciju identificiranih polimera potrebna je kalibracija za svaki polimer. Primjenom samo termoanalitičkih metoda ne mogu se dobiti informacije o broju, veličini ni obliku čestica. Termoanalitičke metode nemaju intrinzičnu nižu granicu detekcije za veličinu čestica, nego su ograničene minimalnim razinama detekcije mase.

(8) Prijavljene razine mikroplastike u vodi za piće kretale su se od 0,0001 do 440 čestica po litri, ali podaci iz europskih studija uglavnom su u nižem dijelu tog raspona koncentracija. Te niske razine pouzdanije se mogu otkriti metodama infracrvene (IR) ili Ramanove optičke mikrospektroskopije nego termoanalitičkim metodama.

(9) Za identifikaciju polimera tehnikama navedenima u 7. uvodnoj izjavi potrebna je usporedba sa zbirkama spektara poznatih polimera. Mikroplastika se može sastojati od vrlo raznolikih polimera, kopolimera i aditiva te se ne može jamčiti da će zbirke spektara sadržavati sve moguće varijante. Stoga bi pragmatičan pristup praćenju trebao biti analiza i evidentiranje prisutnosti manje skupine određenih polimera za koje je poznato da su obično prisutni u okolišu i vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju. Osim toga, ako se metodom analize pozitivno identificiraju čestice drugih sintetskih polimernih materijala, one se također evidentiraju.

(10) Komisija je nakon savjetovanja s državama članicama imenovala stručnjake u tom području kako bi dopunila informacije prikupljene iz objavljenih studija i usmjerila razvoj najprikladnije metodologije za mjerenje raspona koncentracija mikroplastike koje se najvjerojatnije mogu očekivati u vodi za piće u Europi.

(11) Uzorci bi trebali biti reprezentativni za sustav opskrbe vodom namijenjenom za ljudsku potrošnju i, ako je to moguće, trebali bi se prikupiti u skladu sa standardiziranim postupcima.

(12) Budući da postoje ograničenja i poteškoće u prikupljanju podataka o mikroplastici u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju s obzirom na raznolikost vrsta, oblika i koncentracija polimera te uzimajući u obzir da je praćenje mikroplastike novost i da je s uzorkovanjem, analizom i dokumentiranjem podataka povezano administrativno i financijsko opterećenje, metodologija za mjerenje mikroplastike trebala bi biti proporcionalna, primjerena i troškovno učinkovita.

(13) Stoga bi se tom metodologijom trebala omogućiti fleksibilnost u smislu korištenja različite opreme i instrumenata za uzorkovanje te tehnika analize/obrade podataka, pod uvjetom da ispunjavaju određene zahtjeve za prikupljanje i identifikaciju čestica i vlakana mikroplastike unutar određenog raspona veličina.

(14) S obzirom na složenu i višedimenzionalnu prirodu informacija koje se dobivaju analizom mikroplastike u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (koncentracija, sastav, veličina i oblik mikroplastike), trebalo bi primijeniti pragmatičan pristup kako bi se smanjila razina složenosti podataka, i to razvrstavanjem mikroplastike na temelju unaprijed definiranih skupina veličina, kategorija oblika i kategorija sastava,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Donosi se metodologija za mjerenje mikroplastike u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju, kako je utvrđena u Prilogu.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. ožujka 2024.

Za Komisiju
Virginijus SINKEVIČIUS
Član Komisije

PRILOG

METODOLOGIJA ZA MJERENJE MIKROPLASTIKE

U VODI NAMIJENJENOJ ZA LJUDSKU POTROŠNJU

1. **Definicije**

Za potrebe ovog Priloga primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „mikroplastika” znači malen zaseban predmet koji je krut, netopljiv u vodi i djelomično se ili u cijelosti sastoji od sintetskih polimera ili kemijski modificiranih prirodnih polimera;

2. „čestica” znači vrlo malen dio tvari s definiranim fizičkim granicama;

3. „čestica mikroplastike” znači predmet od mikroplastike dimenzija od najviše 5 mm i omjera dužine i širine od najviše 3;

4. „vlakno mikroplastike” znači predmet od mikroplastike dužine od najviše 15 mm i omjera dužine i širine većeg od 3;

5. „polimer” znači tvar koja se sastoji od molekula za koje je karakterističan niz jedne ili više vrsta monomernih jedinica. Molekularne mase tih molekula moraju biti raspodijeljene unutar određenog raspona, pri čemu se razlike u molekularnoj masi prvenstveno mogu pripisati razlikama u broju monomernih jedinica. Polimer sadržava sljedeće:

   i. više od 50 % masenog udjela molekula s barem tri monomerne jedinice koje su kovalentnom vezom povezane s barem jednom drugom monomernom jedinicom ili drugim reaktantom;

   ii. manje od 50 % masenog udjela molekula iste molekularne mase;

6. „monomerna jedinica” znači izreagirani oblik monomera u polimeru;

7. „sintetski polimer” znači polimer koji je materijal koji je proizveo čovjek i rezultat je procesa polimerizacije koji se nije odvijao u prirodi;

8. „koncentracija mikroplastike” znači količina mikroplastike prisutne u vodi, izražena kao broj predmeta od mikroplastike (čestica i/ili vlakana) po kubičnom metru vode;

9. „prirodni polimer” znači polimer koji je rezultat procesa polimerizacije koji se odvijao u prirodi i nije kemijski modificiran;

10. „veličina čestice mikroplastike” znači promjer ekvivalentne površine određen na temelju optičke ili kemijske slike mikroplastike;

11. „promjer ekvivalentne površine” znači promjer kruga koji ima istu površinu kao i dvodimenzionalna projekcija optičkih ili hiperspektralnih kemijskih slika čestice;

12. „veličina vlakana mikroplastike” znači prosječna vrijednost projicirane širine vlakna mikroplastike;

13. „netopljivi polimer” znači polimer čija je topljivost manja od 2 g/l u vodi u toplinskim i kemijskim uvjetima relevantnima za vodu namijenjenu za ljudsku potrošnju;

14. „prioritetni polimeri” znači sljedeći polimeri, koje treba uzeti u obzir pri identifikaciji mikroplastike:

   i. polietilen (PE);

   ii. polipropilen (PP);

   iii. poli(etilen-tereftalat) (PET);

   iv. polistiren (PS);

   v. poli(vinil-klorid) (PVC);

   vi. poliamid (PA);

   vii. poliuretan (PU);

   viii. poli(metil-metakrilat) (PMMA);

   ix. poli(tetrafluoretilen) (PTFE);

   x. polikarbonat (PC);

15. „klasifikacija polimera” znači razvrstavanje analizirane mikroplastike u sljedeće tri kategorije:

    i. identificirano kao prioritetni polimer;

    ii. identificirano kao sintetski polimer ili kemijski modificiran prirodni polimer koji nije na popisu prioritetnih polimera;

    iii. drugo (npr. minerali, prirodni polimer, drugo) ili neidentificirano;

16. „razvrstavanje prema veličini” znači razvrstavanje prema promjeru ekvivalentne površine čestica mikroplastike u jedan od sljedećih raspona:

    i. 20 ≤ promjer ekvivalentne površine < 50 µm;

    ii. 50 ≤ promjer ekvivalentne površine < 100 µm;

    iii. 100 ≤ promjer ekvivalentne površine < 300 µm;

    iv. 300 ≤ promjer ekvivalentne površine < 1 000 µm;

    v. 1 000 ≤ promjer ekvivalentne površine < 5 000 µm;

17. „kaskadni filtri” znači niz filtara za skupljanje čestica iz tekućine koja prolazi kroz te filtre;

18. „postupovna slijepa proba” znači uzorak koji je prošao cijeli postupak uzorkovanja, obrade i mjerenja i analizira se na isti način kao i normalan uzorak, ali nije bio izložen analitu;

19. „vibracijska spektroskopija” znači tehnika koja se koristi za mjerenje međudjelovanja vidljivog i infracrvenog zračenja s tvari apsorpcijom, raspršivanjem ili refleksijom;

20. „Ramanova spektroskopija” znači spektroskopska tehnika koja se koristi za određivanje načina vibracije molekula u krutim, tekućim i plinovitim tvarima, a temelji se na osvjetljavanju uzorka snažnim monokromatskim izvorom svjetlosti, nakon čega se mjeri dio svjetlosti koji je neelastično raspršen iz materijala;

21. „infracrvena (IR) spektroskopija” znači spektroskopska tehnika koja se koristi za određivanje načina vibracije molekula u krutim, tekućim i plinovitim tvarima, a temelji se na mjerenju međudjelovanja infracrvenog zračenja s tvari apsorpcijom ili refleksijom;

22. „infracrvena (IR) mikrospektroskopija s Fourierovom transformacijom (µ-FTIR)” znači varijacija infracrvene (IR) spektroskopije u kojoj se spektrometar za infracrvenu spektroskopiju s Fourierovom transformacijom kombinira sa sustavom mikroskopa za dobivanje prostorno raščlanjenih infracrvenih spektara i obavljanje kemijskog snimanja;

23. „Ramanova mikrospektroskopija (µ-Raman)” znači varijacija Ramanove spektroskopije u kojoj se Ramanov spektrometar kombinira sa sustavom mikroskopa za dobivanje prostorno raščlanjenih spektara i obavljanje kemijskog snimanja;

24. „infracrvena mikroskopija s kvantnim kaskadnim laserom (QCL-IR)” znači varijacija infracrvene (IR) mikroskopije u kojoj se prilagodljivi kvantni kaskadni laser upotrebljava kao izvor infracrvenog zračenja kako bi se dobili prostorno raščlanjeni infracrveni spektri i obavilo kemijsko snimanje.

2. **Metodologija za mjerenje mikroplastike u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju**

Za prikupljanje čestica i vlakana iz vode namijenjene za ljudsku potrošnju upotrebljavaju se kaskadni filtri. Slike dobivene optičkom mikroskopijom ili kemijskim mapiranjem zatim se upotrebljavaju za određivanje veličine i oblika pojedinačnih čestica, dok se za utvrđivanje sastava čestica upotrebljava vibracijska mikrospektroskopija. Metodologija se primjenjuje samo na čestice dimenzija od 20 µm do 5 mm i na vlakna dužine od 20 µm do 15 mm. Metodologija se koristi za utvrđivanje koncentracije mikroplastike izražene kao broj predmeta od mikroplastike po kubičnom metru vode i koncentracije mikroplastike razvrstane prema naprijed određenim rasponima veličina, obliku i kategorijama sastava.

1. Uzorci se prikupljaju filtriranjem, i to tako da se voda namijenjena za ljudsku potrošnju propušta kroz kaskadne filtre. Filtre treba ugraditi u držače filtara prikladne za rad pod pozitivnim tlakom. Prvi filtar, označen kao (a), mora imati graničnu vrijednost veličine čestica od 100 µm, a drugi filtar, označen kao (b), mora imati graničnu vrijednost veličine čestica od 20 µm. Treći filtar, označen kao (c), mora imati graničnu vrijednost veličine čestica od 100 µm, a četvrti filtar, označen kao (d), mora imati graničnu vrijednost veličine čestica od 20 µm. Filtri (a) i (b) služe za prikupljanje suspendirane tvari iz vode namijenjene za ljudsku potrošnju. Filtri (c) i (d) koriste se, prema potrebi, za postupovne slijepe probe za procjenu razina kontaminacije mikroplastikom, posebno iz laboratorijske opreme, reagensa i okolne atmosfere, do koje dolazi tijekom uzorkovanja, obrade i analize. Da bi se smanjila atmosferska kontaminacija uzoraka, potrebna količina vode treba izravno iz točke uzorkovanja prolaziti kroz kaskadne filtre, bez međuspremnika za prikupljanje ili skladištenje. Međuspremnici za prikupljanje ili skladištenje mogu se koristiti samo ako je izravna kaskadna filtracija na mjestu uzorkovanja nemoguća ili neizvediva, posebice zbog tehničkih ili sigurnosnih razloga.

2. Tijekom svih koraka prikupljanja, obrade, pohrane i analize uzoraka poduzimaju se sve razumne mjere opreza kako bi se izbjegla kontaminacija uzoraka vanjskim plastičnim česticama iz okoline ili osobne zaštitne ili laboratorijske opreme. Sve tekućine koje se koriste u obradi uzoraka filtriraju se (0,45 μm ili manje) prije korištenja.

3. Uzorkuje se najmanje 1 000 (tisuću) litara vode. Mjeri se i bilježi ukupna količina vode koja prođe kroz kaskadne filtre.

4. Analiza uzorka vibracijskom mikrospektroskopijom može se provesti izravno na izvornim sabirnim filtrima ako su kompatibilni s primijenjenom analitičkom metodom. Nekompatibilnost izvornog sabirnog filtra može biti posljedica nedovoljne glatkoće površine filtra, interferencije raspršenih signala iz filtra, fluorescencije ili apsorpcije optičkih signala kad se upotrebljavaju u odašiljanju.

5. Ako se analiza uzorka ne može provesti izravno na sabirnom filtru, čestični materijali mogu se ponovno suspendirati u tekućini i prenijeti na alternativnu podlogu radi naknadnih analiza. Ako je potrebno, mogu se primijeniti mjere separacije po gustoći i/ili kemijske/enzimske obrade kako bi se smanjila prisutnost neplastičnih materijala kao što su minerali, metalni oksidi i prirodne organske tvari.

6. Korisnik pri primjeni metodologije provodi pokusne provjere kako bi se ocijenila oporaba materijala na svakom od filtara (a) i (b). To se može učiniti dodavanjem poznate količine jasno prepoznatljive mikroplastike u tok vode koja čini uzorak koji prolazi kroz kaskadne filtre te provjerom oporabljene količine nakon analize. Dodana mikroplastika mora sadržavati čestice veličina, gustoće i količina primjerenih za procjenu oporabe na filtrima (a) i (b). Preporučuje se da se za procjenu oporabe na filtru (a) dodaju čestice u rasponu veličine od 120 μm do 200 μm. Za procjenu oporabe na filtru (b) preporučuje se dodavanje čestica u rasponu veličine od 30 μm do 70 μm. Oporaba se ocjenjuje na temelju čestica barem dvaju prioritetnih polimera. Među korištenim polimerima mora biti barem jedan s gustoćom većom od gustoće vode (npr. PET) i barem jedan s gustoćom manjom od gustoće vode (npr. PE). Broj dodanih čestica u svakom slučaju mora biti u rasponu od 50 do 150. Postupak analize smatra se prihvatljivim ako je stopa oporabe u rasponu od 100 % do ± 40 %.

7. Kad se materijal prenosi iz sabirnog filtra (a) ili (b) na alternativnu analitičku podlogu (sekundarni filtar ili druga odgovarajuća površina), to se po mogućnosti provodi bez poduzorkovanja. Ako analitički postupak uključuje korake poduzorkovanja, konačni analizirani uzorak mora predstavljati barem 10 % materijala oporabljenog iz prvotne količine uzorkovane vode. Analiza se provodi zasebno na materijalima prikupljenima na svakom od filtara (a) i (b).

8. Filtri (c) i (d) koriste se za postupovne slijepe probe. Postupovna slijepa proba s filtrom (c) sastoji se od filtra od 100 μm i podliježe istim koracima obrade i analize kao i za sabirni filtar (a). Postupovna slijepa proba s filtrom (d) sastoji se od filtra od 20 μm i podliježe istim koracima obrade i analize kao i za sabirni filtar (b). Da bi se kvantificirale tipične razine pozadinske kontaminacije do koje dolazi tijekom provođenja analitičkih postupaka, preporučuje se prikupljanje, obrada i analiza barem deset postupovnih slijepih proba za svaku vrstu filtra. Te se vrijednosti koriste za izračun srednje vrijednosti (μ) i standardne devijacije (σ) pozadinske kontaminacije mikroplastikom. Nakon toga se redovito prikupljaju i analiziraju dodatne postupovne slijepe probe kako bi se pratile varijacije u razini pozadinske kontaminacije. Ako bilo koja redovita slijepa proba pokaže da je srednja pozadinska kontaminacija (μ) više od trostruko premašila standardnu devijaciju (σ), laboratorij mora istražiti izvor povećane kontaminacije i poduzeti mjere za njezino smanjenje.

9. Prije provođenja analiza vibracijskom spektroskopijom primjenjuje se optička mikroskopija ili kemijsko mapiranje za mjerenje ili procjenu broja generičkih čestica (≥ 20 μm) na cijelom filtru ili podlozi za uzorkovanje. Ako je ukupan broj generičkih čestica na filtru prevelik da bi se mogao izmjeriti u praktičnom roku, operator može ograničiti analizu na jednu ili više manjih potpovršina filtra: površina se odabire u skladu s odgovarajućim strategijama poduzorkovanja kojima se zadržava reprezentativnost uzorka. Poduzorkovanje mora obuhvaćati barem 20 % površine podloge za uzorkovanje ili filtra. Ako se koriste potpovršine filtra, operator analizira sve čestice i vlakna u rasponu veličine ≥ 20 μm.

10. Analiza sastava čestica i vlakana mikroplastike provodi se primjenom metoda vibracijske spektroskopije kao što su μ-FTIR, μ-Raman ili ekvivalentne varijacije, primjerice QCL-IR. Instrumenti moraju moći dobiti infracrvene/Ramanove spektre od čestica veličine najviše 20 μm. Za određivanje veličine čestica i vlakana mikroplastike koriste se optičke slike ili kemijske mape. Optičke slike dobivaju se korištenjem objektiva koji omogućava barem četverostruko povećanje. Klasifikacija veličine čestica temelji se na promjeru ekvivalentne površine kad god je ta mogućnost dostupna operatoru instrumenta. Alternativne mjere promjera primjenjuju se samo ako ta mogućnost nije dostupna. Navodi se vrsta alternativnog promjera.
11. Identifikacija čestica i vlakana iz dobivenih spektara provodi se usporedbom sa spektrima poznatih materijala u zbirci spektara. Zbirka spektara koja se koristi za identifikaciju mora sadržavati primjere svih prioritetnih polimera i primjere bjelančevina, minerala i prirodnih polimera kao što je celuloza koji bi obično mogli biti prisutni u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju.
12. Ako se koriste automatizirani postupci identifikacije, provodi se pokusna provjera kako bi se ocijenili odgovarajući kriteriji pozitivne prihvatljivosti za uspoređivanje spekatra. Pri provjeri se uzimaju u obzir posebne značajke primijenjenih instrumenata, zbirke spektara i strategije identifikacije. To se može učiniti korištenjem mikročestica čistih polimera, ali evaluacija mora obuhvatiti relevantne raspone veličina koje filtri za uzorkovanje trebaju zadržati, posebno (a) > 100 μm i (b) 20 – 100 μm. Nakon što se utvrdi minimalna razina kvalitete koja se primjenjuje za pozitivnu spektralnu identifikaciju, ta razina ostaje fiksna za protokol koji analitički laboratorij primjenjuje.
13. Podaci se bilježe odvojeno od materijala prikupljenih na svakom od dvaju sabirnih filtara (granične vrijednosti veličine čestica od 100 μm i 20 μm). Ako se prikupljaju uzorci iz postupovnih slijepih proba, podaci se bilježe odvojeno od materijala prikupljenih na svakom slijepom filtru (granične vrijednosti veličine čestica od 20 μm ili 100 μm).
14. Zahtjevi u pogledu mjerenja: filtar ili potpovršina filtra analizira se tako da se ispitaju sve čestice i vlakna mikroplastike kako je definirano u rasponima veličina navedenima u odjeljku 1. točkama (3) i (4).
15. Dobiveni podaci o česticama i vlaknima mikroplastike razrađuju se kako bi se svaki predmet kategorizirao prema veličini, broju, obliku i sastavu kako slijedi:
    (a) oblik: čestica ili vlakno u skladu s definicijama iz odjeljka 1. točaka (3) i (4);
    (b) veličina (za čestice): kategorija veličine iz odjeljka 1. točke (16);
    (c) sastav (za čestice): identifikacija kao prioritetni polimer kako je definiran u odjeljku 1. točki (14) ili identifikacija kao neprioritetni polimer u skladu s odjeljkom 1. točkom (15) podtočkom ii. ili identifikacija kao drugi materijal u skladu s odjeljkom 1. točkom (15) podtočkom iii.;
    (d) vrsta polimera (za vlakna): ako dimenzije vlakana i mogućnosti instrumenta omogućuju pozitivnu identifikaciju vrste polimera, ona se utvrđuje u skladu s kategorijama definiranima u odjeljku 1. točkama (14) i (15), a inače se navodi kao neidentificirano vlakno.
16. Ako analiza materijala na filtrima ili podlozi za uzorak ne obuhvaća sve prikupljene čestice (npr. zbog poduzorkovanja) u relevantnom rasponu veličine, podaci se moraju na primjeren način prilagoditi tako da ispravno predstavljaju koncentraciju mikroplastike u izvornom uzorku vode namijenjene za ljudsku potrošnju. Sadržaj mikroplastike u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju izražava se kao broj čestica ili vlakana mikroplastike po kubičnom metru.
17. Korisnici ove metodologije dužni su osigurati da se za svaki prikupljeni i izmjereni uzorak evidentiraju sve sljedeće dodatne informacije:
    (a) ukupna količina uzorkovane vode;
    (b) mjesto i vrijeme uzorkovanja i analize uzorka;
    (c) pojedinosti o obradi uzorka;
    (d) primijenjena spektroskopska metoda i instrument;
    (e) pojedinosti o svakom poduzorkovanju tijekom analize ili pripreme uzorka;
    (f) kemijska priroda svake plastične komponente u uređaju za uzorkovanje ili u opremi korištenoj tijekom pripreme uzorka;
    (g) svako odstupanje od metodologije, uključujući obrazloženje.
18. Pri primjeni ove metodologije primjenjuju se standardna laboratorijska sigurnosna pravila i pravila o sigurnosti za okoliš.